

den anden Ægtefælle pligtig at overlade den de fornødne Pengemidler i passende Beløb ad Gangen. Dette gælder dog ikke, hvis en anden Ordning er paakrævet, fordi Ægtefællen har vist sig uskikket til at forvalte Penge, eller fordi andre særlige Grunde foreligger.

§ 42.

Hvad der i Henhold til §§ 40 og 41 overlades en Ægtefælle til Fyldestgørelse af dens særlige Behov, bliver dens Ejendom.

§ 43.

Forsømmer en Ægtefælle at opfylde sin Underholdspligt, bliver der paa Begæring at paalægge den at yde den anden Ægtefælle et Pengebidrag i Overensstemmelse med Reglerne i § 41, eller i saadant videre Omfang hvori det efter Omstændighederne maa anses for rimeligt.

§ 44.

Hvis de Udgifter, en Ægtefælle i Løbet af et Kalenderaar har haft til Familiens passende Underhold, aabenbart overstiger, hvad den efter § 40 var pligtig at yde, bliver der paa Begæring at paalægge den anden Ægtefælle at betale den et Beløb, som kan antages at svare til det for meget erlagte, medmindre andet er aftalt eller maa antages at være forudsat. Begæringen maa fremsættes inden 1 Aar efter Kalenderaarets Udløb.

Kravet kan alene rejses af den berettigede Ægtefælle personlig og kan ikke gøres gældende til Skade for den forpligtede Ægtefælles Kreditorer.

§ 45.

Lever Ægtefællerne paa Grund af Uoverensstemmelse ikke sammen, finder Reglerne i § 40 tilsvarende Anvendelse. Det Tilskud, som den ene Ægtefælle herefter skal yde til den anden Ægtefælles og de hos den værende Børns Underhold bliver paa Begæring at fastsætte til et Pengebidrag. En Ægtefælle, som væsentlig bærer Skylden for Samlivets Ophævelse, har dog ikke Krav paa Bidrag til sit eget Underhold, medmindre særlige Grunde taler derfor.

§ 46.

I de i § 45 omhandlede Tilfælde kan det i det Omfang, hvori det efter Ægtefællernes Livsvilkaar og de øvrige Omstændigheder maa anses for passende, paa Begæring paalægges den ene Ægtefælle at overlade den anden Ægtefælle Brugen af Løsøre, som ved Samlivets Ophør hørte til det fælles Bohave eller til den anden Ægtefælles Arbejdsredskaber.

Naar Ejendele, som tilhører den ene Ægtefælle, herefter er udleveret den anden Ægtefælle til Brug, kan Ejeren ikke ved Aftale med Tredjemand gøre nogen Indskrænkning i denne Brugsret.

Den berettigede Ægtefælle kan kræve sig indsat i Besiddelsen ved en umiddelbar Fogedforretning i Overensstemmelse med Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 § 609, jfr. D. L. 6—14—7.